സാഹിത്യസാഹ്യം
മലയാളഗദ്യത്തിന്റെ മാനിഫെസ്റ്റോ

എം.രാമചന്ദ്രൻ പിള്ള
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ, മലയാളവിഭാഗം, കെ.കെ.ടി.എം ഗവണ്മെന്റ് കോളേജ്, കൊടുങ്ങല്ലൂർ.

എഴുത്തച്ഛനുശേഷം നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിൽ പുതിയൊരു സാഹിത്യാവബോധവും ഭാഷാവബോധവും ഒരുമിച്ചുണ്ടായത് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ്. മലയാളസാഹിത്യത്തെ ആധുനികദശയിലേക്കുനയിച്ച ഒരു അവബോധപരിണാമമാണ് അന്നിവിടെ സംഭവിച്ചത്. സാഹിത്യത്തിനും ഭാഷയ്ക്കും ഒരുതരം പുനരുജ്ജീവനമായിരുന്നു അത്. പുതിയ സാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ കടന്നുവരികയും നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളും പുതുമകൾ ഉൾക്കൊണ്ട് പരിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പ്രബലവും പ്രകടവുമായ ഈ പരിവർത്തനങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കാൻ പാകത്തിൽ മാധ്യമമായ ഭാഷയിൽ കാതലായ മാറ്റങ്ങൾ വേണ്ടിയിരുന്നു.

ബഹുമുഖമായ മാറ്റങ്ങൾ അതിവേഗം കൈവരിക്കേണ്ടുന്ന അധികബാധ്യത പൊടുന്നനെ വന്നുചേരുമ്പോഴും മലയാളം അതിന് പ്രാപ്തമായിരുന്നില്ല. ഭാഷയുടെ ഈ പരിതാവസ്ഥ തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിന് തന്റെ ജീവിതവും സാഹിത്യവുംകൊണ്ട് പരിഹാരം തേടുകയായിരുന്നു എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ. രണ്ടുകാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം സമാന്തരമായി ചെയ്തു. ഒന്ന് പുതിയ സാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനങ്ങളേയും പ്രവണതകളേയും സംശയലേശമെന്യേ ഭാഷയിലേയ്ക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്തു. രണ്ട് പുതിയ ഭാവുകത്വത്തിലേയ്ക്ക് പരിണമിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയ സ്വന്തം ഭാഷയ്ക്ക് അസ്തിത്വവും വ്യക്തിത്വവും ഉണ്ടാകണമെന്ന ഉറച്ച ഇച്ഛാശക്തിയിന്മേൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണങ്ങൾ ക്രോഡീകരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിയ്ക്കാൻ ഉള്ള ശ്രമകരമായ ദൗത്യം സ്വയം ഏറ്റെടുത്തു.

രാജകുടുംബാംഗമായി ജനിക്കുകയും പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് സംസ്കൃതാഭ്യാസനം നടത്തുകയും ചെയ്ത എ.ആർ. ന്റെ ജീവിതം പരിശോധിച്ചാൽ

പാരമ്പര്യത്തെ ആദരിക്കുന്നതോടൊപ്പം പുതുമയെ വരവേൽക്കാൻ അദ്ദേഹം സദാ ഉത്സുകനായിരുന്നു എന്ന് കാണാം. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ ഭ്യസനം ഏ.ആർ. ന്റെ ചിന്തകളെ കൂടുതൽ വിശാലമാക്കി. സ്വതവേ സൗന്ദര്യാരാധകനായ ഏ.ആർ നെ അക്കാലത്ത് മലയാളത്തിൽ അല യടിച്ചെത്തിയ കാല്പനിക പ്രവണതകൾ അതിശക്തമായി പ്രലോഭിപ്പി ച്ചിരുന്നു. സാഹിത്യ ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിലേയ്ക്ക് തിരി ഞ്ഞില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ മലയാളകാല്പനികതയുടെ ആദ്യപതാക വാ ഹകനായി ഏ.ആർ.മാറുമായിരുന്നു എന്ന് പിൽക്കാല പണ്ഡിതന്മാർ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. "അർത്ഥ കല്പനയിൽ ഇത്രത്തോളം നിഷ്കർഷചെ യ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ ശബ്ദബന്ധത്തെ സംബന്ധിച്ച നിർബന്ധങ്ങളിൽ ചിലത് ഒഴിവാക്കുകയും കൂടി ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ ഈ കാവ്യത്തിന് ഭംഗി ഒരു മാറ്റ് കൂടുകയില്ലായിരുന്നോ എന്നൊരു ചോദ്യത്തിന് വക കാണുന്നുണ്ട്". എന്ന് നളിനിയുടെ അവതാരികയിൽ എഴുതിയപ്പോൾ ഏ.ആർ. പുരോഗമനപരമായ സാഹിത്യചിന്തകളിൽ കുമാരനാശാനെ ക്കാൾ ബഹുദൂരം മുന്നിലാവുകയാണ്.

നല്ലവണ്ണം ഗദ്യമെഴുതുന്നവനേയും വല്ലവണ്ണം പദ്യമെഴുതുന്നവനേ യും പരിഗണിയ്ക്കുമ്പോൾ രണ്ടാമത് ഒന്നാംസ്ഥാനംകിട്ടുന്ന സാഹിത്യ കാലാവസ്ഥയാണ് ഏ.ആർ. ന്റെ കാലത്ത് മലയാളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ത്. എന്നാൽ ഒരു ഭാഷയുടേയും അതിലെ സാഹിത്യത്തിന്റെയും പ്രാ മാണ്യം അളക്കേണ്ടത് അതിലെ ഗദ്യസാഹിത്യകൃതികളുടെ എണ്ണ വും വണ്ണവും നോക്കിയാണ് എന്ന് സ്വതവേ ഉൽപതിഷ്ണുവും അതിലു പരി അന്യഭാഷാ സാഹിത്യങ്ങളുമായി പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള വ്യക്തിയുമായ ഏ.ആർ.ന് ഉത്തമബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു; ആ നിലയ്ക്ക് മലയാളത്തിന്റെ നില പരിതാപകരമാണെന്നും ഈ അവസ്ഥയ്ക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ ഏ.ആർ. പലവിധത്തിലും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നിലവാരമുള്ള ഗദ്യ ത്തിൽ കൃതികൾ രചിയ്ക്കാനും, വിവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യാനും, നിലവിലു ള്ള ഗദ്യത്തെ നിലവാരപ്പെടുത്താനും അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചു. 1911-ൽ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ സാഹിത്യസാഹ്യം ഗദ്യത്തിനുവേണ്ടി യുള്ള ഗദ്യത്തെ നിലവാരപ്പെടുത്തതിനുവേണ്ടിയുള്ള ശക്തമായ ഒരു വാ ദമാണ്. ഇതിനെ 'ഡിഫൻസ് ഓഫ് പ്രോസ്' എന്നാണ് ഡോ.പി.വി. വേലായുധൻ പിള്ള വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

ലോകത്ത് ശാസ്ത്രീയമായി വമ്പിച്ചവികാസം സംഭവിക്കുന്ന കാ ലമായിരുന്നു അത്. വിജ്ഞാന വിസ്ഫോടനത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ നമ്മു ടെ ഭാഷയിലേയ്ക്കെത്താൻ അറച്ചുനിന്നതിന്റെ പ്രധാനകാരണം

കാലോചിതമായി വളർത്തിട്ടില്ലാത്ത നമ്മുടെ രചനാസമ്പ്രദായങ്ങളായിരുന്നു. സാഹിത്യച്ചുഴിയിലും സംസ്കൃതക്കമ്പത്തിലും കിടന്ന് നട്ടം തിരിയുകയായിരുന്ന അന്ന് ശാസ്ത്രസാഹിത്യം ഉൾപ്പെടെയുള്ള നമ്മുടെ ഗദ്യസാഹിത്യം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ. "സ്വാഭിമാനം എത്രതന്നെ ഇരുന്നാലും മലയാളം ഒരു സ്വതന്ത്രഭാഷയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് സമ്മതിപ്പാൻ ഈ ഗ്രന്ഥകാരന് ധൈര്യം വരുന്നില്ല." എന്ന് 1911-ൽ പോലും എഴുതുന്ന ഏ.ആർ. ഈ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ശരിക്കും ബോധവാനായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാണ്. പുതിയ ഭാവുകത്വത്തെ വരവേൽക്കാൻ എല്ലാക്കെട്ടുപാടുകളിൽ നിന്നും ഭാഷയെ മോചിപ്പിയ്ക്കണമെന്ന് ഏ.ആർ. ആഹ്വാനം ചെയ്തു. പുതിയ പദങ്ങളെ സ്വീകരിയ്ക്കാനും പഴഞ്ചൻ വാക്യരചനാസമ്പ്രദായങ്ങളെ കാലോചിതമായി നവീകരിയ്ക്കാനും തുറന്ന മനസ്സോടെ മുന്നിട്ടിറങ്ങാൻ അദ്ദേഹം ഭാഷാസ്നേഹികളെ ഉത്ബോധിപ്പിച്ചു. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള അക്ഷീണ ശ്രമങ്ങളുമായി അദ്ദേഹം തന്നെ മുന്നിൽനിന്നു.

സാഹിത്യം അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു ഭാഷാവസ്തുവാണ്. ഭാഷാപ്രയോഗത്തിൽ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവനാണ് ഉത്തമസാഹിത്യകാരൻ എന്ന ലഘുവായ വസ്തുതയുടെ പ്രാധാന്യം ഏ.ആർ. ചൂണ്ടികാട്ടി. ഗദ്യം ലക്ഷ്യവേധിയാകണം. അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുത വായനക്കാരന് ഗ്രഹിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം ആലങ്കാരങ്ങൾ ഭാഷയിൽ തൂക്കിയിടുന്ന ഏർപ്പാട് കുറയ്ക്കുകയോ അവസാനിപ്പിക്കുകയോ വേണം. മാറിയ കാലത്തിന്റെ ഗദ്യം അവതരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു ഏ.ആർ. ഈ ഉത്തരാധുനിക ഘട്ടത്തിലും കാലഹരണപ്പെടാതെ നിൽക്കുന്നവയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ. ഇവ ഒരു ശാസ്ത്രകാരന്റെ വൈദഗ്ധ്യത്തോടെ അദ്ദേഹം സാഹിത്യസാഹ്യത്തിൽ ക്രോഡീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

പദ്യം മാത്രമാണ് സാഹിത്യമെന്നും സർഗാത്മക സാഹിത്യകൃതികളുടെ എണ്ണം മാത്രമാണ് ഭാഷാവളർച്ചയുടെ അളവുകോൽ എന്നുമുള്ള പരമ്പരാഗത ധാരണകളാണ് മലയാളഗദ്യത്തിന്റെ അക്കാലത്തെ ശോചനീയാവസ്ഥയ്ക്കു കാരണമായത്. ഈ അവസ്ഥ രാജരാജവർമ്മയുടെ ഉല്പതിഷ്ണുത്വം വളരെ വേഗം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പദ്യത്തോടുള്ള ഈ ഭ്രമത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം എഴുതി. "സ്വല്പം വൈദ്യവും ജ്യോതിഷവും ഇല്ലാത്ത ആളുകളില്ലെന്ന് ഒരു ചൊല്ലുണ്ട്. മലയാളികളുടെ പദ്യരചനാഭ്രമം ഓർക്കുമ്പോൾ ആ കൂട്ടത്തിൽ കവിതയെക്കൂടി ചേർക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു." "കാളിദാസൻ ഷെല്ലി മുതലായ മഹാകവികൾക്ക് അചേതനമായ മേഘത്തെ വർണിയ്ക്കാമെങ്കിൽ നമ്മുടെ കവികൾക്ക് ചേതനമായ കാകനേയും മറ്റും പുകഴ്ത്തരുതോ? സംസ്കൃതപുരാണങ്ങൾ, ഇംഗ്ലീഷ്നാടകങ്ങൾ, തമിൾ

പാട്ടുകൾ ഇതെല്ലാം തർജ്ജമചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. ഇനി ഏതു ഭാഷയിലാണ് പരിഭാഷപ്പെടുത്തത്തക്ക പദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളുള്ളതെന്നാണ് ആലോചന.”

എന്താണ് ഗദ്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമെന്നും നല്ല ഗദ്യം എങ്ങനെ എഴുതാം എന്നും ഗദ്യരചനകൾ ഏതെല്ലാം രീതിയിലുണ്ടെന്നും ഒക്കെയുള്ള ചിന്തകളാണ് ‘സാഹിത്യസാഹ്യ’ത്തിലുള്ളത്. ഗദ്യഭാഷയേയും സാഹിത്യത്തേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സാഹിത്യസാഹ്യം ഒരു പ്രമാണഗ്രന്ഥമാണ്. ഗദ്യം എങ്ങനെയെല്ലാം വ്യവസ്ഥാപനം ചെയ്യപ്പെടാം എന്ന് ഏ.ആർ. ഇതിൽ വിവരിക്കുന്നു. തന്റെ നിർവ്വചനങ്ങളും അവയുടെ വിശദീകരണങ്ങളും ഉദാഹരണങ്ങളും ശാസ്ത്രീയമാക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുന്നു. കഥയുടെ പ്രധാനമർമ്മത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതുന്നതിങ്ങനെയാണ്. “പ്രകൃതി ശാസ്ത്രത്തിൽ ഗുരുത്വകേന്ദ്രം എന്നു പറയുന്ന ബിന്ദുവിന്റെ സ്ഥാനമാകുന്നു കഥയിലെ മർമ്മത്തിനുള്ളത്.” സർഗാത്മക ഗദ്യരചനയുടെ മർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിനഭിപ്രായമുണ്ട്. പലവക പാത്രങ്ങളേയും പല സംഗതികളേയും കെട്ടിച്ചമച്ച് അതുകളോടു നമ്മെ പരിചയപ്പെടുത്തി അതുകളിൽ നമുക്ക് രാഗദ്വേഷങ്ങൾ ജനിപ്പിച്ച് അതുകളെ നാം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഒരനുഭവം വരുത്തികഴിയണം’. ‘സംഭാഷണങ്ങൾ കൊണ്ടു മാത്രം ഒരു കഥ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമമാണ് നാടകങ്ങളുടെ ദുഷ്കരത്വത്തിന് കാരണം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ‘നാടകാന്തം കവിത്വം’ എന്ന ചൊല്ലിനും ഇടയായി. പിൽക്കാലത്ത് മുണ്ടശ്ശേരിയുടെ ‘നാടകാന്തം കവിത്വം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കേട്ടത് ‘രാജരാജന്റെ മാറ്റൊലി’ യാണെന്ന് ഈ വാക്കുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

പദ്യസാഹിത്യത്തിൽ നമ്മുടെ ഭാഷയിലുണ്ടായ അഭിനന്ദനീയ ശ്രമങ്ങളെ താൻ വിലകുറച്ചുകാണുന്നില്ലെന്നും പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ പദ്യത്തെക്കാളധികം ഗദ്യത്തിന് പോഷണം ആവശ്യമാണെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു. മലയാളത്തിൽ അക്കാലത്ത് ശൈശവാവസ്ഥയിലായിരുന്ന ചെറുകഥ, നോവൽ, ഉപന്യാസം മുതലായ സാഹിത്യരൂപങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നഗദ്യം ആഡംബരപൂർണമായിരുന്നതിനാൽ സർഗാത്മകമല്ലായിരുന്നു എന്ന് ഏ.ആർ.എഴുതി. മറ്റു സംഗതികളിലെന്നപോലെ സാഹിത്യത്തിലും ആവശ്യവും ആഡംബരവും വേറെ ആണ്. നിത്യോപയോഗത്തിന് വേണ്ടതിലധികം വിഭവമുള്ളവരല്ലാതെ ആഡംബരത്തിന് മോഹിയ്ക്കരുത്. തക്കതായ വിഭവമുള്ളവർക്കുപോലും ആഡംബരപ്രിയത്വം ആശാസ്യമല്ല. എന്ന് എഴുതിയപ്പോൾ മലയാളഗദ്യത്തിന്റെ അന്നത്തെ അരക്ഷിതാവസ്ഥയേയും ആ അവസ്ഥയിലും ഭാഷയുടെ

സ്വന്തമല്ലാത്തതും ഭാഷയ്ക്കിണങ്ങാത്തതുമായ പദവാക്യഘടനകൾകൊണ്ട് ഇല്ലാത്ത പ്രതാപം കാണിയ്ക്കാൻ കൈമെയ് മറന്നിറങ്ങിയ നമ്മുടെ അന്നത്തെ ഭൂരിപക്ഷം ഗദ്യസാഹിത്യകാരന്മാരെയും ഏ.ആർ. സ്വന്തം കർമ്മവും ധർമ്മവും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.

വേണ്ടിടത്തും വേണ്ടാത്തിടത്തും സംസ്കൃതം ഊരിയിട്ട ഉടുപ്പെടുത്തണിയുക അക്കാലത്തെ ഫാഷനായിരുന്നു. ഇതിലെ അസ്വാഭാവികത ഏ.ആർ. വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. മലയാളത്തിലെ ഗദ്യരീതിക്ക് സംസ്കൃതാനുകരണം ആവശ്യമില്ല. സംസ്കൃതത്തിനു തന്നെ ശരിയായ ഗദ്യരീതിയില്ല. താനുണ്ണാത്തേവർ എങ്ങനെ വരം കൊടുക്കാനാണ്?

പെരുമ്പാമ്പുപോലെ നീണ്ടിഴഞ്ഞുപോകുന്നവാക്യങ്ങൾ ഉപയോഗശൂന്യങ്ങളാണെന്ന് അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു. അത്തരം വാക്യങ്ങൾക്ക് പ്രസാദം അഥവാ തെളിമ കുറയും. ഒരു വാക്യത്തിന് ഒരു മുറ (പോയിന്റ്) മാത്രമേ ഉണ്ടാകാവൂ. പല വസ്തുതകൾ കൂട്ടികലർത്തി ഒരു വാക്യമെഴുതുന്നത് തെറ്റാണ്. പറയാനുള്ള സംഗതിമാറുമ്പോൾ വാക്യവും മാറുക. അധികം പദങ്ങളില്ലാത്ത വാക്യങ്ങൾക്ക് പിരിമുറുകിയ ചരടുപോലെ ബലമേറും. നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിൽ എക്കാലവും പ്രസക്തമായ ചില ഗദ്യരചനാതന്ത്രങ്ങളാണ് ഏ.ആർ. ഇവിടെ കൃത്യമായി നിരത്തിവെയ്ക്കുന്നത്. ഈ ചിന്തകളുടെ വിപുലീകൃതമായ ഒരു ഇടവും ഈ മേഖലയിലുണ്ടായ അർത്ഥപൂർണമായ അടുത്തചുവടുവയ്പുമാണ് കുട്ടികൃഷ്ണമാരാരുടെ 'മലയാളശൈലി'

മലയാളഗദ്യത്തിന്റെ പരിണാമങ്ങളിലേക്കുള്ള ചൂണ്ടുപലകയാണ് സാഹിതസാഹ്യം. പിന്നിട്ടവഴികളിൽ പറ്റിയ പിഴവുകളും പിന്നിടേണ്ടുന്ന വഴികളിൽ പുലർത്തേണ്ട കരുതലുകളും ഈ കൃതി സമർത്ഥമായി ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. ഗദ്യമെഴുതി പഠിയ്ക്കുന്നവർക്കും പഠിയ്ക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കും നല്ലൊരു മാർഗ്ഗരേഖയാണ് ഈ കൃതി എന്ന് പിൽക്കാല പണ്ഡിതന്മാർ ഇതിനെ ഒരേ സ്വരത്തിൽ വിലയിരുത്തി. എന്നിട്ടും എന്തുകൊണ്ടോ അധികമാരും വേണ്ടുംവിധം ഈ കൃതി ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നില്ല എന്നത് വിചിത്രമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാണ.

സഹായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ:

1. സാഹിത്യസാഹ്യം - ഏ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ, കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി തൃശ്ശൂർ

2. എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - ഡോ.പി.വി. വേലായുധൻ പിള്ള; കേരളസർവ്വകലാശാല, തിരുവനന്തപുരം.

3. കവികൾ നിരൂപണരംഗത്ത് - ഡോ.കെ.എം. ജോർജ്ജ്, കേരളസർവ്വകലാശാല, തിരുവനന്തപുരം.

4. വിവർത്തനം - ഒരു സംഘം ലേഖകർ; കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.

5. നവയുഗശില്പി രാജരാജവർമ്മ - പ്രൊഫ. പത്മന രാമചന്ദ്രൻ നായർ, കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം.